

Svatý Josef - poslušný otec (podle přednášky P. Tomáše Rouleho 23. 2. 2021 na online setkání kněží a jáhnů)

Svatý Josef je nám otcem právě svou poslušností. Byl stále připraven plnit Boží vůli, vyjádřenou v Božím Zákonu a ve čtyřech snech. Papež František nám v dnešní době nabízí někoho, kdo nám bude ochráncem a průvodcem v těžké době, protože sám během života prožil velké těžkosti. Tímto ochráncem nám může být svatý Josef. Zaměříme se na chvíli na čtyři Josefovy sny a na jeho následnou reakci.

Josef zjistil, že jeho snoubenka Maria čeká dítě, ale ne s ním. Kvůli tomu jistě prožíval velkou bolest. I v této situaci hledal řešení, které bude pro Marii co nejpříznivější. Aby ji uchránil od kamenování, rozhodl se tajně se s ní rozejít. V prvním snu mu anděl situaci vysvětlil a nabádal ho, aby Marii přijal. Josef po probuzení Marii skutečně přijal, svou poslušností tedy složitou situaci zachránil. Navíc díky této Josefově poslušnosti mohly být naplněny starozákonní předpovědi, že Mesiáš bude z rodu Davidova. Josef totiž byl z Davidova rodu. Tím, že přijal Ježíše za svého syna, se podle židovského zákona stal Ježíš Davidovým potomkem. Kromě Mariina souhlasu, že počne z Ducha Svatého, byl v dějinách spásy také velmi důležitý Josefův souhlas, že přijme Marii a Ježíše.

Ve druhém snu anděl Josefovi řekl, ať s dítětem i matkou uteče do Egypta a zůstane tam, dokud nedostane pokyn k návratu. Svou poslušností navzdory těžkostem spojeným s náročnou a nebezpečnou cestou ochránil Josef Ježíše před těmi, kdo mu usilovali o život.

Po nějaké době, když pominulo nebezpečí od krále Heroda, anděl ve snu Josefa vyzval k návratu do izraelské země. Josef bez váhání znovu poslechl.

Během zpáteční cesty se Josef podle již čtvrtého pokynu ve snu odebral až do Galileje a usadil se v Nazaretě. Po cestě se vyhnul bližšímu Judsku, kde jim hrozilo nebezpečí.

Lze tedy říci, že svatý Josef neučinil se svým životem to, co by chtěl, ale to, oč byl požádán. V tom spočívá jeho poslušnost, proto nám může být Josef vzorem v této ctnosti. Zamysleme se na chvíli nad tím, co poslušnost je a s čím je spojena.

Poslušnost spočívá v tom, že se člověk podřídí tomu, jak situaci vidí někdo jiný, a že také udělá něco, co by spontánně pravděpodobně neudělal. Vkládá tedy ve vidění toho druhého svou důvěru a dále koná nějaký konkrétní krok.

Každý z nás se určitě někdy ocitl v situaci, že se mu do takového kroku poslušnosti moc nechtělo. A mohlo to být z řady důvodů. Možná jsme si nebyli jisti, že je to dobrá věc pro celek, dobrá věc pro nás osobně, nebo jsme z toho možná měli strach. Často nás sám život - a skrze něj Boží prozřetelnost - staví před potřebu udělat nějaký krok dál v životě. A my se můžeme - pokud si to přiznáme - třeba i bát. Bojíme se nového, protože to ještě neznáme. Když máme vyjít z naší komfortní zóny a stát se zranitelnými, působí nám to strach.

Strach provází člověka celými dějinami spásy, stejně tak jako Boží reakce na něj, která zní „neboj se!“. I Josef byl v prvním snu takto povzbuzen prostřednictvím anděla: „Josefe, synu Davidův, *neboj se* přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“ Když máme strach, můžeme si vzpomenout na tato slova, která jsou v Bibli uvedena mnohokrát. Jsou to slova „neboj se!“.

Možná si řekneme, že se Josefovi snadno poslouchalo, když mu pokyn dal anděl. Častěji jsme ale nuceni poslouchat jiné lidi. Tam už je to s poslušností náročnější. Od svatého Josefa ovšem můžeme získat poučení i ve vztahu k pozemské autoritě. Když se blížil čas Ježíšova narození, Josef poslechl nařízení císaře Augusta a vydal se s Marií do Betléma, aby se tam nechal zapsat. Díky tomu se mohlo naplnit proroctví, že se Mesiáš narodí v Betlémě. Skrze pozemskou autoritu se tedy může projevit také Boží vůle.

Vůle Boží se však skrze civilní autoritu neprojevuje vždycky. Když král Herodes usiloval Ježíšovi o život, Josef s rodinou utekl do Egypta. Při návratu se pak vyhnuli Judsku, kde vládl Herodův syn, protože to znamenalo nebezpečí pro Ježíše. Nakonec došli až do Galileje. Při vztahu křesťana ke státní moci je tedy důležitý nejen respekt, ale také ostražitost, jako tomu bylo v případě svatého Josefa. Dá se říci, že v dnešní době prožíváme krizi vztahu ke státní moci. Radu, jak tento vztah žít, můžeme najít v evangeliu. Když byl Ježíš na tuto záležitost dotázán, odpověděl: „co je císařovo, dejte císaři, a co je Boží, Bohu“. Toto pravidlo je jistě dobrým vodítkem i v současnosti.

Ať je nám tedy svatý Josef vzorem v ochotě naslouchat Bohu, ve správném rozlišování, co je Boží vůle, a v odvaze Boha poslechnout a podle jeho vedení jednat.